

Budapest, 1918. augusztus 27.

Négy év polgári és négy kereskedelmi osztályt végzett. Magántisztviselőként bankokban dolgozott. Szociáldemokrata ifjúsági mozgalmi munkát végzett. A népi irodalom hatására 1945-ben a Nemzeti Parasztpártba lépett. Először a propagandaosztály vezette, majd a nagy-budapesti szervezet főtitkára lett. 1947 tavaszán kilépett a pártból, megélhetését fizikai munkával biztosította, közben cikkeket írt és az agrárszocializmus történetével foglalkozott. 1948 novemberében Svájcba menekült. Ott is fizikai munkából élt. A Nyugati Hírnők, az Új Magyar Út és a Látóhatár munkatársa lett. Tagja volt annak a csoportnak, amely a Látóhatárt elindította. Az elkövetkező években egy augsburgi amerikai intézménynél dolgozott, majd kivándorolt az Egyesült Államokba, ahol munkásként és a Szabad Európa Rádió külső munkatársaként tevékenykedett. 1955 januárjától 1957. április végéig a Szabad Európa Rádió müncheni szerkesztőségének tagja. A Látóhatár főmunkatársa, társszerkesztője volt, 1958 nyarától 1989 végéig pedig az Új Látóhatár felelős kiadója. 1961 őszén Münchenben nyomdát alapított és ezt 1983 tavaszáig vezette. E nyomdában készült az általa elindított Aurora Könyvek sorozata. Az Új Látóhatárban esszéket, tanulmányokat, cikkeket, kritikákat írt. A hetvenes évek elejétől Misztótfalusi Kis Miklós életének és munkásságának feldolgozásával foglalkozik. Kutatásainak eredményeit eddig az Új Látóhatár öt különlenyomatában publikálta. 1991-ben Bethlen Gábor-díjat kapott.